



ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику) розглянула проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо активізації діяльності наукових парків» (далі – проект Закону), а також документи, що додаються до проекту Закону, надіслані Міністерством освіти і науки України листом від 26.06.2019 № 1/12-3554.

За результатами проведеного аналізу проекту Закону та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону про регуляторну політику, та керуючись частиною четвертою статті 21 цього Закону, Державна регуляторна служба України

встановила:

проект Закону розроблено, як зазначено в аналізі регуляторного впливу, доданого до нього (далі – АРВ), з метою створення сприятливих умов для здійснення інноваційної діяльності та комерціалізації результатів наукових досліджень, науково-технічних (експериментальних) розробок та удосконалення функціонування наукових парків в Україні.

Проектом Закону пропонується, серед іншого, внести зміни до Закону України «Про наукові парки» (далі – Закон про наукові парки).

Однак, проект Закону не може бути погоджений у запропонованій редакції з огляду на таке.

І. Щодо змістовного наповнення проекту Закону.

Пунктом тринадцятим розділу I проекту Закону вносяться зміни до статті 20 Закону про наукові парки, а саме абзац перший частини першої цієї статті, після слів «проекту наукового парку» пропонується доповнити словами «без погодження з Фондом державного майна».

Запропоновані зміни є не зрозумілими, оскільки положення Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (далі – Закон про оренду), який регулює питання оренди майна державної та комунальної власності, не передбачає необхідності погодження з Фондом державного майна України питання передачі в оренду майна, що належить вищим навчальним закладам



та/або науковим установам, що надається в оренду науковим паркам та їхнім партнерам.

Також проектом Закону пропонується замінити надання державного майна в оренду, у разі виникнення необхідності у використанні приміщень вищого навчального закладу та/або наукової установи для розміщення наукового парку, на тимчасове безоплатне користування, що суперечить вимогам чинного законодавства.

Інформуємо, що питання безоплатної передачі державного та комунального майна врегульовані, зокрема, Законом України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності».

Враховуючи вищезазначене, проект Закону потребує доопрацювання.

II. Щодо аналізу регуляторного впливу

Наданий розробником АРВ до проекту Закону не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151), (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

визначити причини її виникнення;

оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема *навести дані у цифровому чи кількісному вимірі*, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб;

визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Разом з цим, у розділі I АРВ проблему визначено на досить формальному рівні та не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не проаналізував вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. Крім того, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва окремо кількісно розробником не визначені витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до Додатка 2 до Методики.



У розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не враховані вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником наведена не достатня кількість прогнозних показників результативності регуляторного акта. Відповідно до вимог Методики, прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Отже, проект Закону розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику, а саме:

доцільності - обґрунтування необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми;

ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи викладене, керуючись статтею 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо активізації діяльності наукових парків».

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**



В. ЗАГОРОДНІЙ

